

ilk
göz ağrım

şenol kara

içindekiler

başlarken.....	07
biz de varız.....	09
ne oldu bize.....	12
sesleniş.....	13
oyun bozulunca.....	14
kahraman jandarma.....	18
salgın! deyip geçmeyelim.....	20
utandın.....	24
oyalama beni.....	27
karmaşık duygular.....	28
tedbirini al kardeşim.....	30
asarcıklı hemşehrim!.....	32
ömür dediğin.....	36
o an var ya!.....	37
kalbimizdesiniz.....	40
ocaklarımız söndü.....	44
asarcığın kaderi bu!.....	46
kimsesiz... yapayalnız... ..	52
bir şiir düşünün.....	54
gardaşınız olsam!.....	55
bizi dövmeyin! bize sövmeyin!.....	58
kadına şiddete hayır!.....	60
söz veriyoruz!.....	62
rahat uyu şehidim!.....	63
gözünüz arkada kalmasın.....	66
önce herşeyimdin! şimdi hiçbir şeyimsin!.....	70
bize emanetsiniz!.....	72
yağ yağmurum.....	74
ey gidi koca hasan emmim!.....	76
nisân yağmurum!.....	80
güvenemedim.....	82
sen ve ben.....	84
sen! 85	.
arkadaşım!.....	86
eğer dostumsan.....	88

Şenol Kara

1976 Aydın doğumlu olan şair, edebiyat dünyasına amatörce bir giriş yapmakla birlikte, halk şairi olan ve 2016 yılında ebediyete uğurladığı dedesi Kadir OYPAN'ın destanlarının etkisiyle şiire olan eğilimini artırmıştır. Şairin kendisine ait şiirleri ile Kadir OYPAN'a ait destanları sosyal medyada, şiir gruplarında metin, video ve sunum şeklinde yayımlanmaktadır.

Şair; biriktirmiş olduğu kederleri, ihtirasları kaleme alarak çok değerli şairlerin kaleme aldığı güzide eserleri içerisinde barındıran “Bir Avuç Şiir Grubu-3” adlı ilk antoloji şiir kitabını 2021 yılında okuyucularına sunmuştur. Ayrıca yayım aşamasında olan “Anadolu Rüzgârı -2-Öykü ve Şiir Seçkileri Antolojisi” kitabının 2021 yılı içerisinde okurlarla buluşması hedeflenmektedir. Ayrıca şair “Bir Avuç Şiir Grubu” üyesidir.

Çok yönlü bir kişiliğe sahip olan şairimiz, AFAD Gönüllü Sertifikası ile AFAD Eğitici Sertifikası olarak ülkemizde meydana gelebilecek afetlere müdahale ve yardım görevini üstlenmiştir. İhtiyaç sahipleri için; Kızılay Genel Müdürlüğü'ne başta gönüllü kan bağışi donörü olmak üzere, nakile yardımcı olabilmek adına İlik bağışında da bulunmuş, ölümü sonrasında tüm organlarının ihtiyaç sahiplerine verilmesi için “Gönüllü Organ Bağış” programına kayıt olmuştur.

Şair; İşletme Fakültesi ve İş Güvenliği Uzmanlığı bölümünü başarıyla bitirmiştir. 1997 yılından itibaren mensubu olmaktan gurur duyduğu Jandarma Genel Komutanlığı emrinde Türkiye'mizin farklı bölgelerinde Emniyet ve asayiş görevlerinde muvazzaf personel olarak görev yapmıştır. Halen Jandarma Genel Komutanlığı emrindeki görevine devam etmektedir.

Şair; Katıldığı tüm etkinliklerde, sosyal medyada vb. bütün faaliyetlerinde; Mustafa Kemal ATATÜRK'ÜN "Doğum Günüm" sözüne binaen SAMSUN'LU olduğunu gururlanarak belirtmeyi kendisine ve ailesine bir görev addetmiştir. Halen Samsun ilimizin şirin ilçesi Asarcık ilçemiz de ikamet etmektedir.

Şair; Bayan Güldane KARA ile evli olup, iki kız çocuğu babasıdır. İngilizce bilmektedir.

başlarken

SİZ OLMASAYDINIZ BU KİTAP OLMAZDI

Sevgili okurlarım; Sizler bu satırları okumasanız, ben sizlerle asla tanışmış olmazdım. Sizlere hayatınızda, sizin benim hayatımda olduğunuz kadar yardımcı olabilirim, ne mutlu bana...

Beni ilk defa sizlerle tanıştıran, daha önce hayatımda iki mısra şiir yazmamışken, çok değerli şairlerin kaleme aldığı güzide eserleri içerisinde barındıran “Bir Avuç Şiir Grubu-3” adlı ilk antoloji şiir kitabını 2021 yılında sizlere ulaştıran Gülnar Yayınlarına, Grup yöneticimiz ve editörümüz şair, yorumcu Ali TURGUT Beye, çalışmalarında desteğini esirgemeyen, moderatörlüğünde yürüttüğü tanıtım programları ve radyo yayınları ile beni sizlerle tanıştıran yorumcu, şair grup yöneticimiz Suna Türkmen GÜNGÖR Hanımefendiye ve her alanda biz şairlere ağabeylik yapan değerli büyüğüm şair Mehmet Emin TURGUT Beye müteşekkirim...

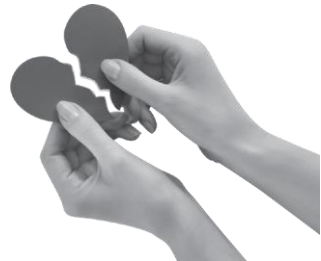
Bütün şiirlerimi kaleme almamda bana yol gösteren, dilimi yüreğimle buluşturan, duygularımı sözlerimin derinliklerine indiren, sihirli bir değneğin dokunuşu gibi sözleriyle beni büyüleyen sevgili eşim Güldane, prenseslerim Rabia ve Şeyma...

“Her başarılı babanın arkasında, onu her daim koruyup kollayan, yaşama sebebi olan ailesi vardır.”

Sonsuz Teşekkürler...
Şenol KARA
24 Nisan 2021/Muş

BİZ DE VARIZ

Jandarmayız biz,
vatanımızı gururlandıran,
Emniyet ve asayiş ile
kamu düzenini,
koruyup kollayan.
unutma!
Türkiyem
he zaman yanındayız.
havada, karada ve deniz de,
tüm sahada “biz de varız!”
kimi zaman JÖH olur,
teröristi haklarız.
kimi zaman JAK olur,
çığa kafa tutarız.

boğulma var deyince,
burada! deyip SAK oluruz.
dalgalara meydan okur,
derinlerde kayboluruz.
yollarda METİ olur,
mayınları buluruz.
kefenimiz sırtımızda,
ölüme meydan okuruz.
bize JAKEM derler!
atlarla sahilleri süsleriz.
her nerede suçlu varsa
dörtnala enseleriz.

iç sularda biz de varız,
usulsüz avcılarını yakalarız.
doğamızı korumak için,
botlarımızla yanınızdayız.
uyuşturucuya kafa tutar ha!
koku uzmanı köpeğimiz Caka.
mayınaramada elimiz ayağımız,

çok dikkatli köpek “Kıbar”ımız.
bomba aramada “Lezgin”imiz var,
dikkati sayesinde herkesi kollar.
iz takip köpeğinin adını koyduk “Kaçık”,
onun sayesinde ilerleriz.
gözümüz pek,
alnımız,
dik ve açık.

“Leydi” erzakköpeğimizle;
dikkatli ve hassasız,
teröristleri ininde
acımadan haklarız.
suçluları hızlıca yakalar,
etkilerini siler atarız.
1996 yılında kuruldu;
7/24 çalışan
motorcularımız.

istikbal göklerde dir şiarı ile
buradayız! bizde varız!
Jandarma havacılık birliği olarak
göreve her zaman hazırız.
kimi zaman atak ile
taarruz ve taktikçiyiz,
skorsky ile kahramanları taşır
bölücülerin üzerine,
kartal pençesiyle çökeriz.
gözümüz çok pektir ha!
şahin gözüyle bakar,
ölümü, hiçe sayarız,
her zaman ve her yerde
kahraman Jandarmayız.

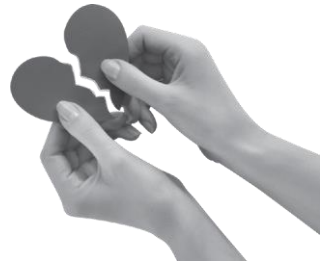
---

* **JÖH** : Jandarma Özel Harekat,
JAK : Jandarma Arama Kurtarma
SAK : Su Altı Arama ve Kurtarma,
METİ : Mayın El Yapımı Patlayıcı Tespiti ve İmha
JAKEM : Jandarma At Köpek Eğitim Merkezi

NE OLDU BİZE

kadın kutsal diyoruz,
şiddetle vuruyoruz,
evlat bizim diyoruz,
sokağa atıyoruz.
bu ne şiddet, bu ne öfke...
yok mu sabır, yok mu sine...
ne oldu bize,
ne hale geldik,
olduk cani,
olduk gaddar.
sığınacak limanı olanlara
set olduk,
ölüp
yok olana kadar.
kadına gül verelim,
evladımızı sevelim,
aile olmak istiyorsak,
saygı sevgi besleyelim.
öfkemize dizgin vurup,
acımızı paylaşalım,
şiddete hayır!
deyip,
mutlu mesut
yaşayalım.

SESLENİŞ

susmak
susmamak
susamamak
ne zor değil mi?
ağlamak
ağlamamak
ağlayamamak
ne acı değil mi?
affetmek
affedilmek
affedebilmek
ne büyüklük değil mi?
artık yeter!

susmak
ağlamak
affetmek istiyorum.
tükendi sabrım.
yaram kanıyor,
ne zaman hayata
seslenmek istesem!
içimi derin bir sızı
kaplıyor.

artık yeter!
yoruldum...
yoluma yoldaş olacak,
sırrıma sırdaş olacak,
dost arıyorum.
belki bugün,
belki yarın bulurum...
olur ya,
olur ya bulamazsam,
güz yaprağı misali
savrulup yok olurum...

oyun bozulunca

eski günler güzeldi,
yaşantımız özeldi,
parayı sorun etmez
yolumuza bakardık.
boş zamanlarımızda
çelik-çomak oynardık.
oyunumuz bitince
işimize dönerdik.
temiz doğa içinde
geçinir gider idik.

çobanlığa gidince
bulurduk dümdüz bir taş.
komşu çobana seslenir!
oynardık, üçtaş, beş taş...

renkli bilyeler vardı,
çıt çıt! diye ses yapardı.
kimi zaman kiremitle,
kimi zaman elimizle
yuvarlanıp atılırdı...

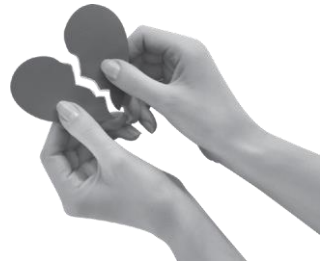

biri uzun biri kısa
dalları soyar,
çelik-çomak yapardık.
oyuna o kadar dalardık ki...
hava kararır,
akşam olurdu.
çelik-çomak kaybolurdu.

yuvarlak bir taş bulur,
toprağa çizgi çekerdik.
kimi zaman tek tek,
kimi zaman çift çift,
sek sek oynardık.
oyunun sonuna gelince
çarpı atar kazanırdık.

ortaya alırdık bir ebe,
bu oyunun adı “körebe”,
sağa sola kaçıtır,
ebeyi koştururduk.
en sonunda insafa gelir,
kendimizi buldururduk.

hepiniz bilirsiniz
seyircisi çok olur.
yakalarız can alırsız,
vurulunca yanarsınız.
bunun adı “yakan top”,
zıplar dururuz hop hop!

lazım bir mendil,
bir de ortaca,
bunun adı;
“mendil kapmaca”,
bin bir hüner sergiler,
sağdan soldan gireriz.
mendili kapıp birden
hızlıca çekiliriz...

mendilsiz oyun bitmez,
kimse kimseyi göremez.
arkana mendil koyarsınız,
hep birlikte yüksek sesle;
“al satarız, bal satarız!”

omuz omuza yaslanır,
peş peşe sıralanırız.
bu oyunu bilmeyen yoktur,
ancak oynamayan da çoktur.
keşke bir daha denesek!
bu oyunun adı; “uzun eşek.”

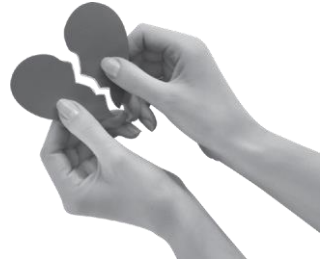
oyunlarımızı unuttuk,
sosyal medyanın uşığı olduk.
yakan top, fani gitti...
korku, gerilim denen illet!
hepimizi mahvetti.
çocuklarımız kendini beğenmez oldu,
filtresiz resim çekinmez oldu.
kendilerini makyaja verince,
yüzleri benizleri sararıp soldu.
mavi balina denen illet,
hayatımıza girdi.
pırlanta gibi çocuklarımız
intihara sürüklendi.

çocuklarımıza sahip çıkalım,
koruyup kollayalım.
sevgi ve saygıyı düstur edinip;
geleceğe umutla sarılalım.

---

* FANİ
MAVİBALİNA

: Eskiden ucu sivri sopalarla oynanan bir oyun türü.
: İlk olarak Rusya'da ortaya çıkan ve sosyal medya üzerinden hızla yayılan Mavi Balina oyunu

kahraman Jandarma

kükreme sesi geldi dağdan,
Jandarma komandodan.
kimi panter, kimi şahin, kimi dadaş,
hepsi şahadet şerbetini içmiş!
ölümüne arkadaş.

kimi kılıç, kimi Mete, kimi Alparslan,
dağları taşları size dar edecek!
yürek yutmuş birer kahraman.

gece gündüz demeden dağlarda gezer,
hepsi birbirinden cengâver,
korku nedir, ölüm nedir bilmezler;
özel seçkin birliğimiz JOPER'ler.
JOPER'den kurtulanlar inlerine kaçar,
İHA'ya görününce felekleri şaşar,
SİHA atar MAM isimli topunu,
kurutur hepsinin zürriyetini sopunu.
SİHA atar BOZOK denen topunu,
yerle bir eder patikanın yolunu...
taarruz, taktik ve keşif için;
Ataklar bölgeyi sardı,
roket ve top mermisini,
peş peşe sıraladı.

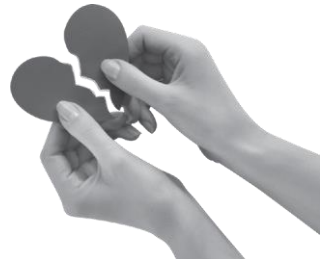

sonunda araziye inmek şart oldu,
dağda marş sesleri duyuldu,
sisi, pusu yara yara gelen....
kahraman, JÖH taburuydu.

namusu üzerine andiçmiş komandolar!
şehitlerimizin intikam ateşi ile yanıyordu.
dişi kurt asena'yı örnek alıp,
ölenlerden arda kalanlara,
bir kartal heybetiyle daldılar;
bölücüler kallesçe karşılık verince,
Allah! Allah! nidaları ile
ortalığı yerle bir edip,
karanlığa karıştılar...

---

* JOPER : Jandarma Operasyon Birimi,
IHA : İnsansız Hava Aracı,
SIHA : Silahlı İnsansız Hava Aracı

salgın! deyip geçmeyelim...

salgınlar çabuk biter,
belirtileri hemen geçer,
diyerek dalga geçtik,
eğlendik.
kuş gribi, h1 n1
kapımıza gelince;
tavukları, kazları...
canlı canlı katlettik.
elalemin oyununu,
görmezden geldik.

keneye “biyolojik silah” dediler
gülüp geçtik...
sonrasında kkka denen
virüs çıka geldi.
kırım kongo denen kene;
zehrini akıtıp
canımızı kemirdi.

belirtisi, burun akıntısı dedik.
mevsimsel, akut isimler verdik.
sağlık bakanı “aşı” deyince...
burun kıvrırıp, aktarlara güvendik.
gıdalarımıza sahip çıkamadık.
gdo denen illetten kurtulamadık.
domatesimiz oldu sarı yeşil
mısır yiyemez olduk...
ailecek olduk embesil.

tv ve medyada sağlıkçılar türedi,
yanlış teşhis! yanlış tanı!
doğru diye verildi!
çaresiz dediđimiz
tek kanserken,
basit boğaz ağrısına
akut ölümcül denildi.

salgınlar bitti derken,
kimine göre covid,
kimine göre corona,
başımıza oldu bela.
çok sevdiğimizi kaybettik.
gece gündüz, okundu selâ.
mart 2020'de hayatımıza girdi,
dekan doktor dinlemedi,
kırdı geçirdi!

maske, mesafe, hijyen dedik;
biz söyledik, biz dinledik.
devlet çareler aradı.
alınan tedbir ve yasaklar
hırsızlara yaradı.
her gün sahte ekipler türedi,
hasta ve yaşlılarımız
ölüp ölüp dirildi.

sokak yasakları oyuna döndü,
camiler kapandı, ışıklar söndü.
lokantalar çevrildi kafeye
uyanıklar köşeyi döndü.

bilim kurulu her gün,
açıklama yaptı.
hasta sayıları,
bir oturdu bir kalktı.
tedbirleri kaldıralım derken;
mutasyonlu virüs patladı birden.

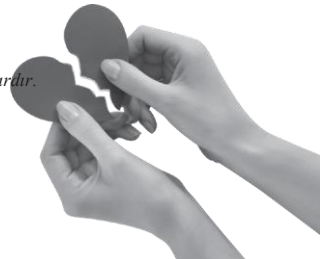
ağzımızda maske tanınmaz olduk,
hastalık korkusuyla sararıp solduk.
sosyal mesafe şart,
hijyene uyalım!dedik.
hasta sayıları düştü.
bir nebze olsa da sevindik.

son çaremiz aşıya kaldı,
bu seferde kafalar karıştı.
faz bir, faz iki, faz üç derken
sinovak aşısı geldi erkenden.
sinovak denenmeye başlandı,
sağlıkçılar ilk grup aşılandı.
yan etkisi olmayınca,
altmış beş yaş ve üstü
aşıya sıralandı.
bu sefer tartışmalar başladı;
alman mı?
amerikan mı?
inaktif mi?
kafalarımız yine karıştı.
hekimlerimize,

güvenmek zorundaydık.
onların peşinden
bizlerde aşılandık.
o bunu demiş,
şu bunu demiş,
takmayalım,
yolumuza bakalım.
salgını def edip,
çarçabuk kurtulalım.
devletimiz, bizi düşündü...
“hayırlı olsun!” deyip,
sağlığımıza kavuşalım.
eskisi gibi selam verip,
hep birlikte coşalım!
el ele, kol kola verip
camilere koşalım.
online eğitime
dur! deyip,
yüz yüze başlayalım.

---

* *İnaktif aşı* : fiziksel veya kimyasal yöntemlerle öldürülmüş m.o.ları içeren aşılar dır.

Utandın

utandın...
sevgini gizledin.
utandın...
onu kaybetmek istemedin.
utandın...
sevdiğini söyleyemedin.

utanmak gibi yok...
bunlar çok güzel
duygular.
bunları kaybeden
âşıklar da var.
arkadaşlık mı?
sevgi mi?
ilgin varsa...
o çoktan anlamıştır
seni.
sen de o'na
hissettirmişsindir
sevgini...

cesaretini topl!
çık karşısına!
net ol! sevdiğini
söylemekten çekinme!
içinde kalmasın,
sana dert olmasın.
cesaretin yoksa...
dışına vur!
ona da dert olsun.

tabii ki aranızda
utanmalar olacak.
utanmanın olduğu yerde;
aşk vardır unutmama....
o yüzden diyorum!

tekrar tekrar söylüyorum!
cesaretini topl!
ve konuş...
konuşamadığın her gün
içinde kalacak.
içinde
fırtınalar koparacak.

eğer aşıksan...
herkese baktığın gibi,
bakamazsın ona.
ama ilk adımı
o atsın da deme!
o sana gelmiyorsa
sen ona söyle!

unutma!
sevdiğini gizlersen;
onu başkasıyla izlersin.

“seviyorum” demek;
ciddi ve ağır bir kelimedir.
bunu ağzına sakız yaparsan,
altında ezilirsin.
sevgin adına çok üzülür,
gerçek aşkı tadamazsın.
aşkı sıradanlaştırır...
arı gibi...
her çiçekten bal ararsın.
sevgin paramparça olur...
ebedi mutsuzluğa
yelken açarsın.
aşkı çocuk oyuncağı sanıp;
savurup, parçalarsın.

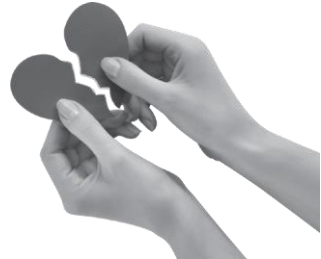

oyalama beni

“ayletme beni...
söyletme beni...
alçak yüksek tepede fadime...
bekletme beni.”
şarkılar gibi
oyalama beni.
varken,
yok gibi davranma.
seviyorsan
gel konuşalım!
“ya olur ya olmaz!”
deme bana...
“bu işlerin ortası var!”
azı birazı olmaz!
deme bana...
ya vardır...
ya yoktur...
söylemek lazım
sevdiğini...
sevdiğine...

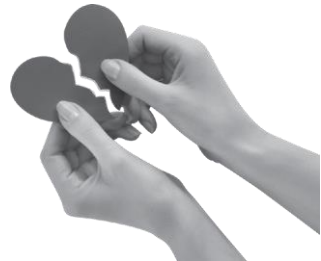
* *ayletme* : ağlatma anlamına gelmektedir.

karmaşık duygular

“gidip de gelmemek var,
gelip de görmemek var.”
 demiş atalarımız...
 ne güzelde söylemiş...
 giderken hüzünleniriz,
 ağlayamamak
 budur işte.
 dönerken duygulanırız
 ağlayabilmek
 budur işte.
 bazen duygular karmaşıklaşır...
 giden
 gelemes...
 kalan
 dönemez...
 bazen öyle anlarımız olur ki...
 unutmak isteriz,
 hatırlarız.
 hatırlamak isteriz,
 vazgeçeriz.

gözyaşı akmak
ister,
akamaz...
kalp sevmek
ister, sevemez...
gönül gitmek ister
gidemez...
gidişimiz hüznün olsada,
dönüşümüz
muhteşem olsun.
gidip de gelmeyenlere...
kalıpta
dönmeyenlere...
hep birlikte
dur diyelim!
giden gelsin...
kalan dönsün...

tedbirini al kardeşim

kazalar...
sakatlanmalar...
sonrasında alınan
iş göremez raporlar...
kaç ocağı söndürdü...
bilir misin kardeşim?

ister yüksekten düşme
ister madde düşmesi
bunlar gelip geçer deme!
ey! ağabeyim
ey! kardeşim
tedbirini al...
sakatta kalma.
sapasağlam kal.
ne olur dikkat et!
bana bir şey olmaz deme.
kendine çok güvenme!

eğer sen,
ölmez, sağ kalırsan;
ağlayanın olmaz.
memleketinde
güllerin solmaz.

düşme!
sakatlanma!
ayağa kalk!
hiç olmazsa
Emniyet kemerini al!
yanında bulunsun.
seni her daim korusun...

iş göremez hale gelme...
“bana iyi bakarlarm!”deyip
kimseye de güvenme.
yardım, bakım mazide kaldı.
para bitti...
mal tükendi...
eş, dost, akraba,
seni terkedip
fütursuzca
çekip gitti.

inşaat işçim!
emekçi kardeşim!
çalışırken...
dikkat et!
sevdiklerini üzme!
hayallerine dalıp,
kendini de kaybetme!

işçi kardeşim!
iş tehlikeli,
tedbir yoksa.
patronlar
umursamazsa.

boşver!
çalışma!
ölüme kafa tutma!
varsın...
iş yarım kalsın.
aza kanaat etki...

ailen parçalanmasın.

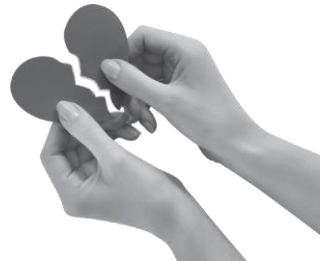

asarcıklı hemşehrim!

kimine göre ekmek kapısı,
kimine göre hayat sigortası,
zor mu, kolay mı
düşünmeden...
parası sağlam mı
hiç bilmeden.
yurt içi mi
yurt dışı mı
uzak yakın
demedem.
sevdiklerine
veda edip,
sıladan gurbete
dualarla giderler...
bir o kadar vakarlı
Asarcıklı kardeşler...

demir mi?
kalıp mı?
sıva mı?
iş koluna bakmazlar.
köprü,
viyadük,
tünel,
tehlikeden korkmazlar.
onlar bizim hemşehrimiz.
Asarcıklı emekçimiz.

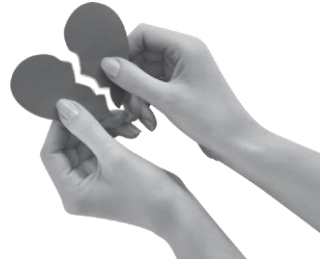
kimi yevmiye...
kimi kapora...
ile çalışır.
tek amaçları
helal lokmadır.
var gücüyle çalışırlar.
Asarcıklı genç babalar.

devlete hizmet için,
milyonluk iş yaparlar.
Türkiyem!
sen çok yaşa!
deyip.
gece gündüz
çabalarlar.
bu işlerinde
hem acısı,
hem sancısı var.
uyanık patronlar,
acımasız taşeronlar
işçilerin bu gününü
yarınını utanmadan çalarlar.
devletimiz,
bize sahip
çık...
inşaatçı kardeşimi
koru...
sen bize kalkan ol ki..
sevinelim.
çalışıp
sorunsuz geçinelim.

biz..
Asarcıklıyız!
elimizde keser
belimizde önlük
kimi zaman çalışır,
kimi zaman güleriz.
çünkü biz!
Asarcığın
vatansever
gençleriyiz.
unutma!
hemşehrim!
biz...
Samsunuz.
Atamızın
gururuyuz.

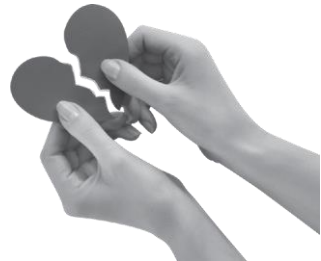

ömür dediğin

ömür...
kocaman değil,
kısa bir zaman.
kimine göre
bir kahkaha,
kimine göre
tatlı bir gülüş.
kimine göre ise
uzun soluklu
hüzünlü bir
yokoluş...
ömür...
öyle bir an ki..
göz açıp
kapayınca kadar.
başlayıp biten.
bizi vicdanımızla
başbaşa koyup,
arkasına bile bakmadan...
terkedip giden.

o an var ya!

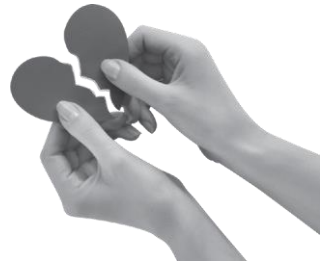
küçüktük...büydük...
gençtik...yaşlandık...
ama değişen olmadı.
isteklerimiz hiç yarım kalmadı.
hep, istedik...
sahip olduklarımızın
değerini bilemedik.
istediğimizi aldık,
bu seferde...
“hepsi bizim olsun! dedik.
elimizdekilerle de yetinmedik.

hatırlar mısınız!
sobalı evler vardı.
herkes aynı odada,
sarmaş dolaş yatarıdı.
sobanın ateşı,
çat çat! odun sesiyle...
alevlenir yanardı.
sobanın alevı,
bazen kızıla çalar,
hırçınlaşır.
bazen sarıya çalar,
durgunlaşırđı.
alevler;
ışık huzmesine dönüşür.
güneşın,
bulutlar arasından
demet demet
süzülmesi gibi,
kimi zaman duvarları,
kimi zaman tavanları,
bir ıştır, bir karartırdı.

kar çok yağar,
sobalar gürül gürül yanardı.
kestane kebab olur,
odayı nefis kokular sarardı.
kar o kadar güzel
yağardı ki;
pencerenin buğulanan
puslu camından.
manzaraya bakılır,
tatlı hayallere
dalınırdı.
o anı yaşamak...

o manzara...
benim için
dünyalara bedeldi.
bu sayılı ömrümüzde
o an...
o an varya..
yaşamın ta kendisi,
huzurun zirvesiydi.

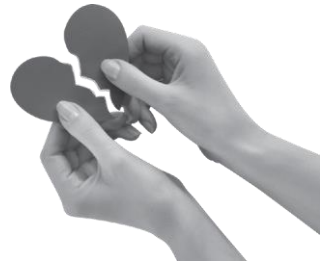
Kalbimizdesiniz

17 ağustos 1999 günü,
yirmi beş hemşerimiz,
Gölcük askeriyesine
çalışmak için gittiler.
Azrail onları orada yakaladı,
sekiz katın altında kalıp
şehitlik mertebesine yükseldiler.
sekiz katlı bina mezarları oldu,
kurtulacaklar diye dua ederken,
yan bina da birden çöktü.
hemşerilerimizin
tüm umutları,
tüm hayalleri,
karanlıklara gömüldü.

en büyüğü yirmibeş,
en küçüğü on sekizindeydi.
kimi nişanlı, kimi evliydi.
hepsinin hikâyeleri.
bizi derinden etkiledi.
Hasan, Erdal, Nihat
Bayram, Selahaddin, Şaban
Baki kardeşlerim.
kamuraylardan
burada mı, burada...

Durmuş, Ahmet
kardeşlerim
dilmaçlardan
burada mı, burada...

Hasan, Süleyman, Recep
hemşerilerim
pelitlerden
burada mı, burada...

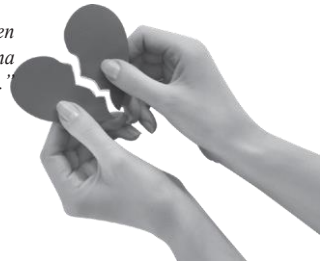
Yalçın kardeşim
sen benim için çok değerliydin.
sen benim iyi kötü günde
canım, ciğerimdin.
Onat ailesindendin.
burada mı, burada...

aynı evde kaldık
yedik içtik
birlikte ağladık.
Ekrem Girmeç
kardeşim
seni biz çok aradık...
burada mı, burada...

Yılmaz, Muharrem, İlyas,
Azmi, Aydın, Recep
Mehmet, Hasan, Eyüp
Fatih kardeşlerim.
ağabeylerim, yeğenlerim.
burada mı, burada...
inşaat, demir...
beton, sıva...
ölenimiz çok olunca
Asarcık kanayınca.
lanet olsun diyoruz.
hep kahroluyoruz.
siz! hep bizimlesiniz
her daim kalbimizdesiniz...

*"bu şiirimi 17 ağustos 1999 gölcük depreminde inşaatta çalışırken
göçük altında kalarak şehit olan (25) Asarcık'lı hemşerilerimin anısına
kaleme alınmıştır. Allah rahmet eylesin, mekânları cennet olsun."*

ocaklarımız söndü

duyduk...
dün..
Gölcük'te
bina çökmüş.
yirmi evladımız ölmüş.
duyduk...
bugün...
bina çökmüş.
beş ocak daha sönmüş.
yeter! yeter!
bitsin artık!
Ekrem'ler ölmesin!
Yalçın'lar ölmesin!
mutlu mesut yaşamak varken,
göçüğe, moloza gömülmesin.
Kamuraylar, Pelitler
Dilmeçler ve Girmeçler
selâlar birbirini izledi.

Karaköseler, Onatlar
Kantaş ve İşcanlar
tabutlar meydana sıralandı.

Uzun, Aydoğdular..
Kara, Göçergiler...
Aydın ve Öztürkler...
hepsi genç ve tazeydiler.

ölenlerin yakınları
ağtlar yakıp durdu.
salaların biri boşaldı
diğeri doldu...

1999 Gölcük
Asarcığı mahvettin!
aileleri perişan ettin!
bacılarımızı dul,
evlatlarımızı yetim bırakıp,
bizleri acıya boğdun.
anaları oğulsuz
yuvaları babasız bırakıp,
bizi çalışmaktan soğuttun.

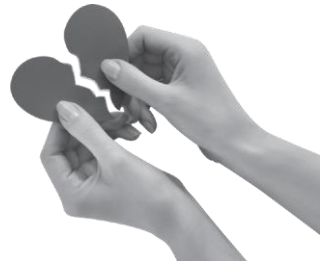
hemşehrilerim...
kardeşlerim...
siz hep bizimlesiniz...
her daim kalbimizdesiniz...

asarcığın kaderi bu!

asarcığım...
sonun..
hep acı, hep ölüm...
olsa da..
anneler evlatsız,
çocuklar babasız,
kalsa da...
Asarcığımızı
hüzün yüklü,
kara bulutlar kaplasa da...
ölenler,
mezara gitsede...
selalar,
hiç bitmesede...
ölen ölür...
kalan kalır...
der!...Asarcıklım.
üzülür...
derin bir sessizliğe bürünür.

düşünür...düşünür...durur...
bazen ellerini ovuşturur,
bazen de ellerini kenetler durur.
tarla tapanım var...
yetmiyor der!
ekip dikiyorum...
bitmiyor der!
Allah'a şükreder...
isyan da etmez...
amma ne yapsın,
geliri...giderine de yetmez...
ailem açmı kalsın, der!
inşaata talim eder.
sabah olur...
ezan okunur...
Asarcıklı kardeşim!
kaderine razı olur.
“artık gitme zamanı geldi.” deyip,
yolluğunu alır, yola çıkar.

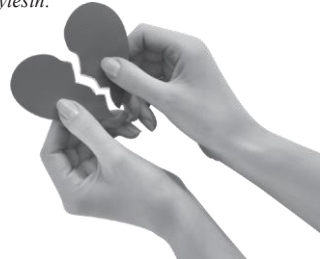

geride bıraktığı ailesine,
buğulu ıslak gözlerle,
bakar...bakar...durur...
içinde fırtınalar kopar,
bir sağa...bir sola...
savrulur durur.
bu ayrılığın tarifi yok hemşerim!
hani “anlatılmaz yaşanır derler.”ya

bu ayrılık...
bu hasret...
bu gurbet...
var ya;
içimiz kor gibi yanarken susmak gibi,
acıların en beteri olur...
“bugün çektiğim sıkıntı...
yarın hissettiğim güç olacak.”
diyen hemşerim...
sabreder, sebat eder...
sonunda bir tutam sabır,
vuslatı güzel eyler.

kalbin paramparça olunca
parçalayanı suçlamak yerine,
kendisi suçla...
çünkü o'nu hayatına sen aldın.
duyuyorum!
“böyle olacağını nereden bilebilirdim!”
dediğini...
böyle diyeceğine;
“kalbini kırmasına neden izin verdiğini sorgula.”

*“bu şiir Asarcık ilçemizde inşaat kazalarında ebediyete uğurladığımız,
ancak çalışmaktan başka çaresi olmayan hemşerilerimizin
sesi olabilmek adına kaleme alınmıştır.
Allah'ım mekânlarını cennet eylesin.”*

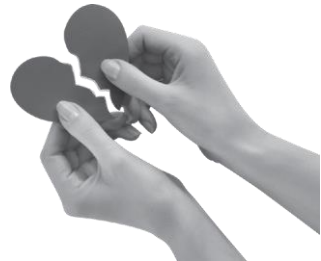

şiiirin gizemi

şiiir...
bir ırnak misali;
yüreğimize güröl güröl akan...
sevgimizi saflığıyla ıslatandır.
şiiir...
sevincimizi uzaklara ulaştıran...
duygularımızı coşturandır.
şiiir...
hayal kurarken,
anılarımızı seyre daldıran.
ayrımızı...gayrımızı...
bir film şeridi gibi
gözlerimizde canlandırandır.
şiiir...
ben demek,
biz demek,
hepimiz demektir.
şiiirdaşlarım!

dilimiz yüreğimizle
bütünleşince...
dudaklarımızdan sözler
dökülür...
duygularımız sözlerin
derinliklerine inince;
sihirli bir değneğin
dokunuşu gibi,
sözlerimiz büyülenir...
işte o zaman...
içimiz içimize sığmaz...
ortaya güzel bir şiir...
güzel bir şair...
doğuverir.

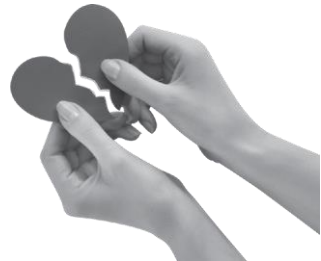
kimsesiz... yapayalnız...

*ve bundan alacağımız ders,
nedir bilir misiniz?*

*“yalnızlık zannetmeyin ki kimsesiz olmaktır.
asıl yalnızlık, kimsen var iken kimsesiz kalmaktır.”*

kimsesiz...
yapayalnız...
kalmak, kala kalmak...
okşayan bir eli hissedememek...
ağlayan bir gözü silememek...
istediğini alamamak...
istediğinde ağlayamamak...
ne zor değil mi?
anamız... babamız var.
kızımız... oğlumuz var.
bize bir ömür boyu katlanan
yârimiz yarenimiz var.
ne kadar şükretsek az değil mi?
kimsesiz değilsek;
kimsesizlere sahip çıkalım.

yalnız değilsek;
yalnızlara kucak açalım.
durup bir dakika düşünelim...
onlar gibi olmayı hayal edelim...
biraz empati yapalım...
sadece bir saniye, bir dakika,
fazla değil...
biz onlar, onlar biz olalım...
o zaman kimsesizlik,
o zaman yalnızlık,
neymiş anlarız.
bırakın düşünmeyi
artık sıkıntıdan patlarız.
kaçacak köşe bucak arar
bir saniye bile
yalnızlığa katlanamayız.
işte o zaman...
halimize şükredip,
hayattan ders alırız.
sevmenin,
sevilmenin,
kıymetini bilir.
ailemize sıkı sıkıya bağlarız.
birbirimizin değerini
hayattayken...birlikteyken...
düşünür...
yolumuza devam ederiz...
kimsesizlerin...yalnızların...
yaşamın çizgisinde ki acılarını
işte o an...anlar...içimize sindiririz.

bir şiir düşünün...

bir şiir düşünün...
sizi hüznülendiren.
bir şiir düşünün...
sizi sevindiren.
bir şiir düşünün...
sizden bir parça alıp götüren.
bir şiir düşünün...
şefkatli bir ananın
saçınızı okşayan eli olan.
bir şiir düşünün...
benliğinize coşku,
heyecan verip.
her daim size
mutluluğu hissettiren.

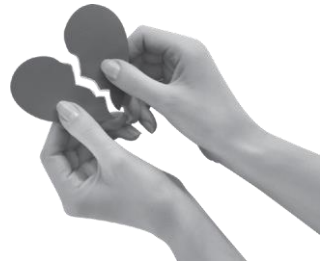
---

* **benlik** : 1.bir kimsenin öz varlığı, kişiliği, onu kendisi yapan şey, kendilik, şahsiyet.
2.kendi kişiliğine önem verme, kişiliğini üstün görme, kibir, gurur."

gardaşınız olsam!

ahhh! ahhh!
bir an düşündüm!
yaprak olsam...
daldan dala hep savrulsam.
istediğim zaman gökyüzüne
kanatlanıp uçabilsem...
istediğim zaman yeryüzüne
sakin sakın inebilsem...

ahhh!ahh!
bir an hayal ettim!
yağmur olsam...
yeryüzüne bazen çok sert,
bazen damla damla,
yavaşçacık
yağabilsem...
âşıkların en duygusal anında
onları, sırlıslıkla ıslayabilsem...

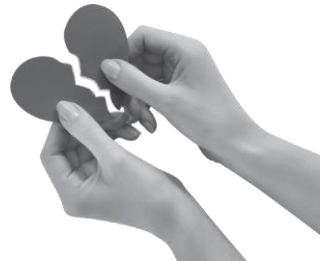

ahhh! ahh!
bir an hissettim!
kar olsam...
binbir çeşitle sizleri selamlasam,
kartopu olup çocuklarla oynasam,
kardan adam olup içinizi ısıtsam,
tabii benim için en önemlisi;
eriyip eriyip, su olup coşsam,
yaşamanızı, her daim kolaylaştırsam.

ahhh! ahhh!
bir an karar verdim!
ağaç mı olsam...
canlılara yuva,
evsizlere çatı olsam.
ormanları, koruları oluşturup,
ülkemizi kuraklıktan kurtarsam.

yok yok! en iyisi ben!
hava olsam...
tertemiz vücutlarına dolsam.
su olsam...
damarlarınızda her gün dolaşsam.
aş olsam...
size hep enerji depolasam.

olsam...olsam...olsam...
size hep fayda sağlasam,
sizi her daim koruyup,
sizden biri gibi olsam,
sizi hep seven, bağrına basan,
yurttaşınız...gönüldaşınız...
şenol gardaşınız olsam.

bizi dövmeysin! bize sövmeysin!

her gün şiddet...
her gün nefret...
kadına şiddet...
çocuğa nefret...

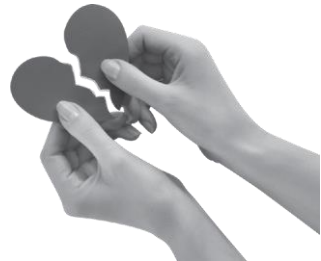
annem, beni sen döv, söv...
diye mi doğurdu.
babam, beni sen vur, öldür...
diye mi büyüttü.

büyüdük...serpildik...evlendik...
hayatımızı, sevdiğimizi zannettiğimiz!
bizi, seveceğine inandığımız!
insanlarla birleştirdik.

ne oldu? hayatımız son buldu.
ne oldu? yuvamız darmadağın oldu.
ne olur biraz düşünün...
sizin de ananız, bacınız...
sizin de kızınız, evladınız var...
bizi kıyafetlerimizle yargılamayın!
şiddet mağduruna iftira atıp,
değişik yakıştırmalar yapıp,
bizi toplumdan dışlamayın...
yanlı yanlış bilgilerle bizi suçlayıp
katilleri, canileri koruyup kollamayın.

Allah'ım!
Sen'den başka sığınacak limanımız yok...
Sen bize güç ver!
bizi ailemize bağışla!
bizi canilerden koru!
bizi zalimlerden koru!
hayatımız kararmasın,
evlatlarımız anasız,
analarımız evlatsız kalmasın.
şiddet mağduru kadınlarımız,
şiddete, nefrete maruz kalmasın.
bu son olsun...
adalet yerini bulsun.

kadına şiddete hayır!

bize vurmayın!
bizi evlatsız bırakmayın!
bizi sevdiklerimizden ayırmayın!
biz Özgecan'ız...biz Aleyna'yız.
biz Emine'yiz..biz Ecrin'iz...
biz kimi zaman ana,
kimi zaman yeni doğmuş bir bebek,
kimi zaman töre mağduru kadınız.
yerimiz, konumumuz, mevkimiz...
hiç mi hiç, önemli değil...
biz Allah'ın yarattığı
bir canız...bir cananız...
bizi ötelemeyin, bizi incitmeyin.
bizi şiddetin, nefretin esiri eylemeyin.
bizi dinlemezsiniz nolur;
tv'lerde, medyada izlediğiniz gibi,
sonumuz;
acı, ıstırap, hüznün olur...

bizi hiç umursamazsınız;
yuvamız, mezarımız olur.
ölenler toprağa...
ölmez, sağ kalanlar...
yüzü, gözü kan revan...
ya hastane köşelerine,
ya da sığınma evine konur.
yeter artık!
sabrımız kalmadı!
şiddete hayır! diyoruz...
devletimize sesleniyoruz!
her beş kadından biri ölüyor.

sağ kalanları, ölüm korkusu sömürüyor.
savcılar! hâkimler! vekiller!
bizi vuranlara, en ağır cezayı verin!
müebbetle uslanmayı...
gerekirse idam edin!
tedbir, uzaklaştırma yazıda kalmasın!
verilen cezalar af ile sonuçlanmasın!
serbest kalan caniler...katiller...
“sen misin beni şikayet eden!” deyip;
yarım kalan cinayeti tamamlamasın.

cinsel tacize uğrayan kızlarımızın,
onuru, namusu ayaklar altına alınmasın...
sokaklar, kan izlerimizle dolup, taşmasın.
adımız; “cinayete kurban gitti.” kalmasın.
mutluluğu bize çok görmeyin...
bizleri öldürtmeyin...bizleri dövdürtmeyin...

biz de yaşamak istiyoruz!
bu son olsun! diyoruz.
umutlarımızı...hayallerimizi...
devletimizin koruyucu kanatları altında,
şiddetten uzak...nefretten uzak...
mutlu mesut geçirmek istiyoruz.

söz veriyoruz!

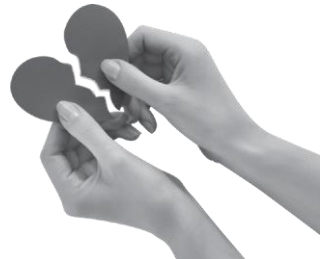
size söz veriyoruz!
kadınlarımız!
analarımız!
bacılarımız!
evlatlarımız!
biz Devlet'iz...
biz Türkiye'yiz.
biz Halk'ız.
biz Yurttaş'ız.
biz Emniyet'iz.
biz Jandarma'yız.
bunu herkes bilsin, duysun!
şiddetin her türlüsüne karşıyız.
kadın ve aile şube,
kadın-çocuk şube,
kadın-çocuk kısımları olarak,
size uzanan art niyetli elleri kırar geçeriz,
biz gece gündüz, her daim nöbetteyiz.

rahat uyu şehidim!

vatan savunması için çıktılar yola,
Tatvan'a varmak istediler
vermeden mola...
tek hedefleri;
bölgeden terörü kazıyordu,
hepsi birbirinden cengaver
korkusuz, on üç kahramandı.

ikinci vaktiydi...
herkes işinde gücündeydi...
“Nemrut Dağı Çekmece Köyünde,
Cougar tipi helikopter kazaya uğradı.”
haberi duyuldu...
nutkumuz tutuldu...
günümüz zehir oldu.
umutlarımız bir bir yok oldu.
haberi duyan ana, baba, gardaş
çaresiz... biçare... donakaldı...
benizlerimiz soldu, hayallerimiz yıkıldı.
ülkemizi bir anda kara bulutlar sardı,
yüreğimiz dağlandı...
tüm umutlarımız kara saplandı...

en ümitsiz anımızda,
çekmece köylümüz kahraman oldu.
dağları yardı, yaralı komutanlara ulaştı.
kimisine paltosunu örttü,
kiminin üzerini elleriyle kazdı, araladı.
gazilerimizi sımsıcak sardı, sarmaladı.

İHA'lar dört bucağı taradı durdu,
sonunda on üç kahramanımızı
sisli karlı dağlarda aradı, buldu.
tüm silah arkadaşlarımız,
komuta kademesi,
şehitlerimizin yanında hazır bulundu.
tüm Türkiye bu kara haberle
üzüntüye, hüzne, yasa boğuldu.

Komando, AFAD, 112, UMKE,
Lokman Hekim oldu, Hızır gibi yetişti.
bir o kadar gururlu...bir o kadar vakarlı.
omuzlarda...kucaklarda...ağlaşarak...
elden ele, şehitlik mertebesine taşındı...

devlet büyüklerimizden acı haberler geldi,
şehitlerimizin isimleri, bir bir listelendi.
osman paşamız kahramanlardan biriydi.
duyunca, boğazımızda sözler düğümlendi...
kelimeler kifayetsiz kaldı, dilimiz lal, gönlümüz melal
oldu...

Elazığ'da depremzedelerin...
afetzedelerin...gakgoşların...
Osman paşasıydı... Osman babasıydı...
bir o kadar fedakar...
bir o kadar merhametli...
babacan...milliyetçi ve şefkatliydi...
Tatvan'a uçmadan iki saat önce,
Şırnak şehidimiz Musa Uzmanın
mezarında dua edecek kadar...
ağırbaşlı, vakurlu ve onurluydu...

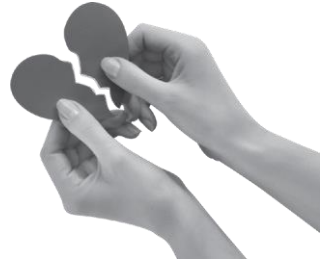
15 temmuz şehit cenazelerinde
“Türk askeri katil olamaz,
onlar Türk askeri değil, katildir.”
diye bağırın korkusuz cengâver...
“Türk askeri vatandaşını öldürmez.”
sözleri ile 15 temmuz için bir milattı.

sen yerinde rahat uyu şehidim!
sana söz veriyoruz...
vatanımız sağ olacak,
milletimiz var olacak,
bu vatan, bu millet, bu devlet...
ebediyen payidar kalacak.

*“bu şiir; 04 mart 2021 günü bingöl ilinden bitlis tatvan ilçesine
gitmek üzere havalanan Cougar tipi helikopterin nemrut dağına
kaza kırına uğraması neticesinde on bir askerimizin şehit olması
ve iki askerimizin yaralanması anısına kaleme alınmıştır.
tüm şehitlerimize Allah rahmet eylesin, yaralılarımıza acil şifalar versin.”*

---

*gakgoş : Halk arasında Elazığ'lı olanlara hitaben kullanılır.
Elazığ ağzında "kardeş" ve "ağabey" anlamına gelmektedir.*

gözünüz arkada kalmasın...

04 mart 2021...
günlerden perşembe...
Tatvan'da ocaklarımız söndü.
Couger tip helikopter kazasında
on üç askerimiz, hakk'a yürüdü.

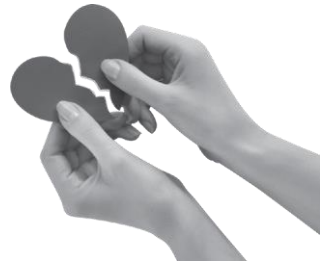
kolordu komutanı Osman paşamız
tüm halkın can yoldaşydı.
şehit yakınlarının ağabeyi
gazilerin bey babasıydı.
onlar artık en değerli rütbeyi aldılar.
peygamberlerden sonra şahadete ulaştılar.
tüm günahları, kusurları af olundu.
ailelerinin yetmişine şefaatchi oldular.

Tayfun Yüzbaşım Trabzon'lu.
Gökhan Yüzbaşım Afyon'lu.
Şükrü Astsubayım Afyon'lu.
Salih Yüzbaşım Samsun'luydu.

komutanlarım;
gözünüz arkada kalmasın,
aileleriniz bize emanettir.
evlatlarınıza sahip çıkmak,
en kutsal görevimizdir.

Şentürk Albayım Kars'lı.
Mehmet Astsubayım Kahramanmaraş'lı.
Nazmi Astsubayım Kahramanmaraş'lı.
Hakan Uzmanım Amasya'lı.
Ömer Astsubayım Kırıkkale'li.
Tolga Uzmanım Kayseri'liydi.
komutanlarım;
gözünün arkada kalmasın,
aileleriniz bize emanettir.
evlatlarınıza sahip çıkmak,
en asil görevimizdir.

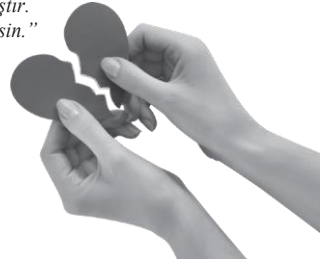

Alptekin BİNbaşım Gümüşhane,
Ender Yüzbaşım Ordu'luydular.
kazadan yaralı kurtuldular.
Allah gaziliklerini kabul eylesin.
aileler ile yaşamayı nasip eylesin.

komutanlarım;
bu sözümü bütün hainler, bölücüler duysun!
buz Türküz! biz Vatanız!
görevleriniz her daim devam edecek!
ülkemiz hiçbir zaman bölünmeyecek!

sizlere söz veriyoruz!
bunu herkes bilsin, duysun!
vatan toprağının bir karışını
vermemek için;
dağ, taş, dere...durmaz geçeriz!
icabında özgürlük uğruna,
seve seve hayatımızı feda eder...
ilelebet payidar kalacak yurdumuzu...
korumaya, kollamaya...
namusumuz... şerefimiz üzerine...
söz verir...
ant içeriz!

*"bu şiir; 04 mart 2021 günü bingöl ilinden bitlis tatvan ilçesine gitmek üzere havalanan Cougar tipi helikopterin Nemrut Dağı'nda kazakırma uğraması neticesinde on bir askerimizin şehit olması ve iki askerimizin yaralanması anısına kaleme alınmıştır.
Tüm şehitlerimize Allah rahmet eylesin, yaralılarımıza acil şifalar versin."*

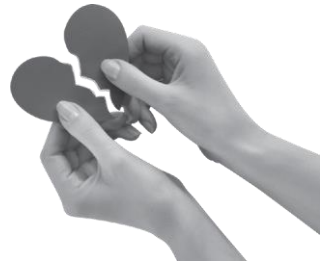
önce her şeyimdin! şimdi hiçbir şeyimsin!

sevdiğinle...
el ele tutuşmak...
elinin sıcaklığını hissetmek...
tarif edilemez bir duygu.
seveceksen...
parça parça sev!
bir gün ellerini...
bir gün gözlerini...
her buluşmada sarılma,
bir şeyi de eksik bırak.
bu günde sarılmadık de!
biraz ara ver...
özle, hasret duy!
her şeyi tüketme...
sevdiğin...sevdiçeğin...
elini tutmaya çekiniyorsa,
artık aşk bitmiş,
başka arzular ortaya çıkmış
demektir.
tutkuyla bağlandığın,
bu adam gitmez,
bu adam beni terketmez,
dediğin...
gidiyor işte.

arkasına bile bakmadan,
yaşadıklarını umursamadan,
gidiyor...

seni terkediyor.
sen artık,
yaşayan ölüye döndün.
bırakmaz dediğin,
güvendiğin,
arkanı döndüğünde;
seni koruyacak,
seni kollarıyla
kavrayacak
biri yok artık...
sen...

duygu dolu insan.
artık... yalnız kaldın...
artık kimseyle tanışmak,
yeni bir aşka başlamak,
istemiyorsun...
kııldın...
artık kimseye güvenin kalmadı.
önceki yaşadıkların...
unutamadığın anıların...
bir bir hatırına geliyor...
yeni aşklardan korkuyorsun.
hislerine gem vurup
hayata küsüyorsun.

bize emanetsiniz!

biz, kutsal bir mesleğiz.
din, dil, ırk ayırt etmeyiz.
kimi zaman kızılalay...
kimi zaman afad...
kimi zaman umke'yiz.
herkese güven verir,
tüm yurttaşlarımızı...
her daim, koruyup gözetiriz.

pandemi sürecinde en fedakâr...
risklere meydan okuyan...
tek amacı hizmet olan...
ebeler...hemşirelerimiz...

kimi zaman şiddete maruz kalan,
geleceğinden kaygı duyan,
sesini her daim duyuramayan,
cerrahlar... hekimleriniz...

biz devletimize sesleniyoruz!
lütfen...lütfen...diyoruz!
hiçbir çalışmamız,
emeğinin bedelini
canıyla ödemesin.
kamu, üniversite, özel...
hiç mi hiç farketmez.
ayrım gözetilmesin.
tüm sağlıkçılarımızın
hakkı verilsin!
emeği unutulmasın!
iyileştirmeler lafta kalmassın!

biz geçmişte neysek,
şimdi de aynıyız, değişmedik!
1919'da işgal edilen istanbul'da,
doktor hikmet boran ile
vatan savunmasında...
kahramanca...korkusuzca...
nasıl! en ön safta yer aldığımız!
bu günde, en ön saftayız!
savaşta ve barışta
yaraları sarmaya,
her daim hazır
ve ayaktayız.

Mustafa Kemal Atatürk'ün;
"Beni Türk hekimlerine emanet ediniz."
sözüne münhasır;
siz, bize emanetsiniz.
biz sağlıkçılar olarak;
sizleri nezaketle dinler,
akıllıca konuşur,
dikkatlice düşünür,
tarafsız karar verir,
rehberiniz oluruz.

bizler...
hekimler...
ebeler...hemşireler...
sağlık elçileriniz...
kimi zaman hizmetkârınız...
kimi zaman en yakınınız...
sizi her daim koruyup, kollayan...
lokman hekiminiz...
aile hekiminiz...
yani, biz siz...
siz, bizsiniz.

yağ yağmurum!

hoş geldin...
safalar getirdin...
adı: bereket
soyadı: nimet olan
kimi zaman çisil çisil
kimi zaman damla damla
yağan yağmur.
iliklerimize kadar işleyip,
bizi ısıttın.
yüreğimizin derinliklerine inip,
bizi kuşattın.

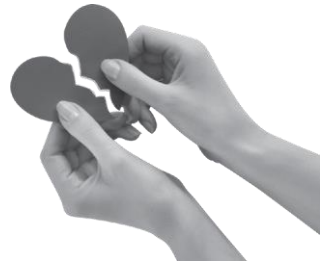
sen...bereketsin...
sen bitmez bir nimetsin...
kimi zaman sesinle, çisiltinle
bizi ninnilere daldıran.
kimi zaman o masum gecelerde
bizi puslu camlara dayayıp,
duygularımızı canlandıransın.
hasret çekenlere nehir olup,
yarine, sevdiğine kavuşturansın.
kimi zaman suyunu gölde toplayıp
balıkçıların geçim kapısını aralayansın.

biz,
senin sesini dinleyince
huzur bulur,
o büyülü damlanla ıslanınca
yalnızlığı unuturuz.
ahh! çisil çisil yağan yağmur,
biz, seni çok özledik.
gök gürültün bize musiki oldu,
flaş gibi çakan şimşegin,
kalbimizi ışıkla, nurla doldurdu.
bazen hırs yaptın hızlandın,
doğayı birbirine kattın.
sakinleştin, damla damla yağdın
hepimizin gönlünü ferahlattın.

yağmurum! sana sesleniyoruz; no
olur, kızıp da taşkınlık yapma!
afete dönüşüp, doğamızı korkutma!
sel olup, erozyona dönüşme!
zahmetle ekilen nimetleri, alıp götürme!
yağmurum! sağanak sağanak yağ!
bizi bereketinle suyunla yücelt!
barajlarımızı doldur, bizi mutlu et!

çisil çisil yağ!
damla damla yağ!
yağ ki mutluluğumuz yarım kalmasın.
çisil çisil yağ!
damla damla yağ!
yağ ki mutluluğumuz yarım kalmasın.

ey gidi koca Hasan Emmim!

rahmetlim dedem,
aç susuz askere gitti.
yedi yaşında ki Hasan Emmime
sülalemizi emanet etti.
daha yedi yaşında çocuğu
ne yapacağını bilmeyecek kadar,
ufacık...küçücüktü...
biri malını çalsa,
biri canını alsa,
zarar ziyanla ailesi yok olsa,
hasan emmim ne yapardı?

cesareti topladı.
düşmedi, ayağa kalktı.
gece gündüz çalıştı, çabaladı...
namerde muhtaç etmeden
Allah! Allah! deyip;
ailesini...sülalemizi...
dağılmadan...parçalanmadan...
topladı...toparladı...

ekim yapacak hububat, darı yoktu.
ambar...seran...bomboştu.
yiyecek ekmek, yağ, yoğurt...
giyecek kazak, yelek, gocuk...
çoluk çocuğu doyuracak aş... güç,
kuvvet verecek ekmek yoktu.

bu acı...bu keder...
bu darlık... bu yokluk...
adeta tüm ahalinin belini büktü.
ama ne yapsın?
herkes çalışmak zorundaydı.

Hasan Emmim... karı... kız... uşak...
bir oldu... iri oldu... diri oldu...
Allah'ın hikmetiyle
çifti, ekimi, dikimi başardı.

araç yok, yol yok.
para yok, komşu yok.
herkes aç açıkta...
dedem, nihayet askerden geldi,
gelir gelmez emmimi everdi.
daha on yaşında ki Hasan Emmim
büyük küçük bütün işi üslendi.

diğer kardeşleri köyde yapamadı.
kimi kendini fabrikaya attı,
kimisi hocalığa adım attı.
açlık...hastalık...yoksulluk...
şartlar, durumlar daha da ağırlaştı.
akrabamız hüsnü çavuş kol kanat gerdi.
sülalemizi yaşama geridönderdi.
Allah ondan razı olsun.
makamı âli, mekânı cennet olsun.

dedem, Hasan Emmim...
aile yıkılmasın diye;
kimi zaman ağladılar,
kimi zaman çalıştılar.
sülalemizi zar zor ayakta tuttular.
sizin hakkınız ödenmez.
Arif Dedem! Hasan Emmim!
Hasan Çavuşlar sizin sayenizde
var oldu.
Bilal, Hüseyin, Kadir, Osman
sizin gayretinizle aile kurdu.
senin kitabında “yok” demek ayıptı,
yardım edememek senin için bir kayıptı.
para, mal, mülk senin için yalandı.
büyük küçük demeden,
herkesin gönlünü kazandı.

ey! gidi koca Hasan Emmim!
bizleri sessizce bırakıp gittin.
gözümüz yaşlı...
yüreğimiz buruk...
sen ölmedin, hala bizimlesin.
her dakika, her saat kalbimizdesin.

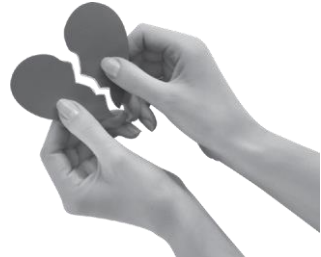
ey! gidi muhterem Hasan Emmim!
sen yerinde rahat uyu!
Allah senden razı olsun.
kabrin pür nur ile dolsun.

ben yeğenin Şenol Kara'yım.
senin ölen oğlunun adını
gururla taşıyanım.
son görevini yapamadım,
cenazene katılamadım.
senin o güzel nurlu yüzünü
öpüp koklayamadım.

Hacı Arif dedem, Akanam
Gülhatun Yengem, Osman Amcam.
ismini anamadığım sülalem, atam.
Allah sizlere rahmet eylesin.
geride kalan gözü yaşlı ailemize
sabr-ı cemil, selamet versin.

Şenol kardeşiniz der ki;
Hacı Arifler, Hasan Çavuşlar!
ey büyük atam, sülalem;
birbirimize sevgi, saygı ile bakın!
kin ve nefretten uzak durup,
her daim birbirinizi sevip sayın!
bir ömür, mutlu mesut yaşayın!

*"16 mart 2021 tarihinde ebediyete uğurladığımız Hasan Kara
amcamın anısına bu eseri kaleme aldım.
Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun."*

nîsân yağmurum!

nîsân yağmurum!
gel artık!
seni bekliyoruz...
bolluğumuz ol!
bereketîmiz ol!
şîfamız ol!
gel ki sağlığımız düzelsin...
gel ki cildimiz temizlensin...
sen ki Peygamberimiz'in
Hadis-i Şerîflerine konusun.
sen ki mayıs on üçe kadar
hepimizin konuğusun.

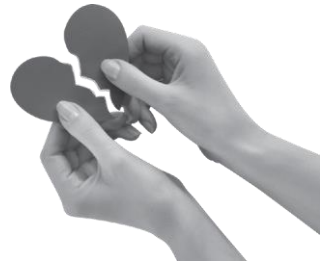
nîsân yağmurum!
hep bizimle kal!
bizi bırakıp da gitme!
bizi bir ömür bekletme!
içindeki madde-i demir ile
vücudumuzu dinç tut!
bize enerji... bize güç ver!

nîsân yağmurum!
biz, her saat her dakika...
günümüzün her anında...
elimizi açıp, seni toplayalım...
yüzümüzü, senin suyunla yıkayalım.
seninle saçlarımızı ilmek ilmek işleyelim.

nîsân yağmurum!
çarçabuk gel!
zahmetlere râhmet...
dertlerimize devâ...
hastalarımıza şifâ ol!
nîsân yağmurum!

sen! suların...
en saf, en berrak olanısın.
sen! evladı olmayanlara...
bereketli suyundan içirip,
müjdeli haberler muştulayansın.

sen!
Yüce Allah'ın buyruğu
Cebrâil a.s.'ın öğretisi
Hz.Muhammed'in (s.a.v)
Eshab-ı Kîrâm'a müjdesisin.
nîsân yağmurum!
sen, bize rahmet ol!
salgını kapımızdan def eyle!
bir daha geri gelmesin!
ülkemizi biçare bırakıp
yokluğa... umutsuzluğa...
sürüklemesin...

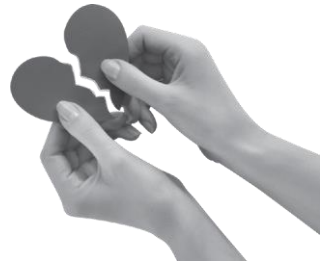
güvenemedim...

ben...
sana o gün...
o ilk buluştuğumuz gün.
işte!
«bu benimle aynı kişi!»
dedim.
ve seni arkadaş belledim.
ama yanıldım!
hem de çok yanıldım!
arkadaşım dediğim!
güvenip, sevdiğimi emanet ettiğim,
kardeşim! dediğim o adam...
o adam var ya!
«bu kız beni sevmiyor!» dediğimde
sevdiğimin elinden tutup,
hayatına giriyor.
sevdiğimi, fütursuzca...
elimden alıyor.
şimdi soruyorum sizlere;
canım dediğim, cananımı alıyor.
güvenimi, güvenini..
kötüye kullanıyor.
ben, bundan sonra...
bir başkasına...
nasıl!... nasıl güvenebilirim?
güvenmek güzel elbette...
ama yinede, temkinli olmak lazım.
bir kırmızı çizgimiz olmalı,
arkadaşımız da olsa...
hayatına hemencecik

su gibi akmamalı.
önce onu izlemeli,
sadakatini...
sevgisini de beklemeli...
şu günlerde...
güvenecek,
sırtımızı verecek,
insan sayısı o kadar az ki...
dostlarım!...arkadaşlarım!
güvene...
güvenmeye...
güvenebilmeye...

bir de şu pencereden bakalım;
insanlara güvenip
hayal kırıklığı yaşamaktansa
güvenmeyelim...
ne olacak diye bekleyelim...
görelim...
yanılmadığımızı görünce.. bu
durum bize keyif verince..
güvenmek...
güvenmemek...
güvenememek...
nedir diye?
kimseye...
kimselere...
sormayız artık.

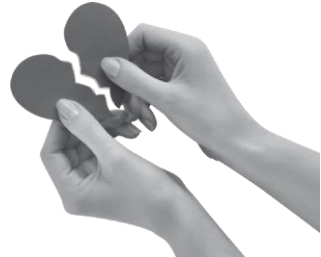
sen ve ben

sen ve ben!
«bizimkisi bir aşk hikâyesi»
diye başlayan şarkımız çalınca
konuşamazdık.
konuşarak anlaşılamadığımız
günler hatırına,
şarkımızı birlikte söyleyelim diye.
hep susardık.
haydi sevdiğim!
artık sus pus olmayalım...
gökyüzünde bizden başka
mavi yok!
gökyüzünde bizden başka
bulut yok!
diyerek.
bağıralım...çoşalım...
bizim için kayan yıldızlara
göz kırpalım...
selam verelim...
samanyolunu seyre dalıp...
sımsıcak sevgimizle
geceyi, gündüze çevirelim.
sen ve ben...
sevenlerin çölüne yağmur olup,
sağnak sağanak yağalım.
sen ve ben...
canı yananların,
gecesine gündüz...
canına canan...
kışına yorgan olalım.

sen!

«bana bir ömür katlanan hayat arkadaşına,
eşime ithafen kaleme aldığım şiirim..
iyi ki varsın hayatımın anlamı, ömrümün son baharı.»

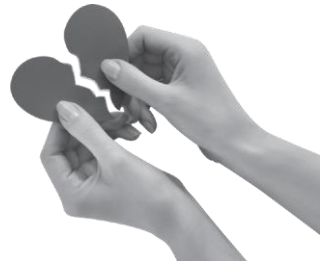
sen, canımsın...
cananımsın...
sen, yaşama sebebim...
hayat arkadaşısın.
sen benim...
ilk göz ağrım...
can yoldaşısın.
sen;
benim gülümsün...
kimi zaman kırmızıya çalıp
sevgimi kutsallaştırın...
kimi zaman gülüme maya olup,
danenle yoğurup,
beni güldane'ne kavuşturansın.
sen;
sazımın tellerinden akan
nağmem...
benliğimi coşturan
heyecanım...
ruhumun derinliklerine inen
rüyamsın.
sen;
benim dört mevsimimsin...
yaz ayında doğan güneşim.
kış mevsiminde binbir çeşit yağın karım.
sonbaharda üzerime düşen yaprağım,
ilkbaharda gönlümde açan çiçeğimsin.
sen;
ıssız...sensiz...gecelerimde,
sesizliğimi bozan.
yalnızlığımı unutturansın...

arkadaşım!

arkadaşım!
hani ilk buluştuğumuz,
tanışmaya bile fırsat bulamadan,
acaba! bu mu? diyerek
birbirimize bakarak düşündüğümüz...
o gün var ya!
o an var ya!
unutmak mümkün değil...
o günden sonra birbirimize,
sen ve ben! demeyi bırakıp,
biz! dedik...biz-iz! dedik.
sırt sırta, omuz omuza verip,
zor zamanlara birlikte girdik.
birbirimize her daim, kol kanat gerdik.
arkadaşım....
biz seninle,
kimi zaman gökyüzüne bakıp
hayal kurduk...rüyalara daldık...

kimi zaman
senin musiki dolu ıslığın eşliğinde,
«arkadaş» şarkısını mırıldandık.
arkadaşım....
seninle biz,
zor günlerimizde
el ele tutuşup,
kötü günleri unutup,
hep ileri, hep en öne
umut dolu günlere...
hep birlikte koşalım.
arkadaşım.. seninle...
yarına...yarınlara...
birlikte kavuşalım.

«gerçek dostlar menfaatleri bitene kadar değil,
yüreklere yetene kadar sizi sevenlerdir.»

eğer dostumsan...

dostum...
ne olur! beni bırakıp gitme.
arkadaş sandıklarım gibi
beni terketme!
yalandan hatır soranlar gibi
beni oyalama, kandırma!
rol yapma, başkalarının arkasına
hiç saklanma!
hele hele hiç hoşlanmadığımı
iyi bilirsin!
vallâhî, tâllahî! deyip.
yeminlere hiç sarılma.

eğer dostumsan...
can yoldaşımsan...
doğru ol!...dürüst ol!
hani «canımı yel»deriz ya
aynen öyle ol!
samimi ol!...içten ol!
sen ne dediğimi anladın!
adam ol!.. adam gibi ol, yeter!
benim dostum ol!
bu bana, bir ömür yeter..

sen var ya sen...
elmanın diğer yarısı gibi
kalbimin sol yanısın.
sen var ya sen
yıldızların samanyolu'ndan
yeryüzüne kayması gibi
hep yamacımda, yanibaşımda
yer alanlardansın

arkadaş, arkadaşın aynasıdır.»
derler ya!
sen, benim gölgem ol!
her yerde, her zaman benimle ol!
arkadaşım!
sen ben ol...
ben sen olayım...

